

Жан дьо Лафонтен

Лъв и комар

– Махни се, жалка твар, знай, измет,
аз съм царят! –
извика на комара с гняв
лъвът могъщ и величав.
Тозчас война му обяви комарят.
– Не смятай – рече той, – че царският ти сан
ме плаши и тревоги ми създава.
От теб е волът по-голям,
ала каквото искам с него правя.
Изрекъл тези думи той,
засвири мигом за атака,
бе сам тръба, бе сам герой.
Отпърво се отдръпва, чака,
врълхита, жили по врата,
догдето подлуди лъва.
Лъвът е в пяна цял
и с пламнал взор се вира;
реве; наоколо трепери храст и звяр;
и таз тревога във всемира
е дело на един комар.
Нищожната муха набезите не спира,
ту жили му пастта, ту дългия гръбнак,
ту вре се във носа му чак.
Достига яростта до своя връх тогава.
Невидимият враг ликува и се смей,
когато вижда как животното бесней
и с нокти и зъби във кърви се удавя.
Дере се, хапе се самси лъвът окаян,
по своите хълбоци с опашка заплущял,
бий въздуха без спир; и тоя гняв безкраен
го смазва, го мори; той грохва прималял.
Напуща битката комара наш със слава:
шурм както протръби, победа затръбвява,
разглася я навред, и пътем, без да знай,
в засадата на паяк пада
и там намира своя край.

Каква поука бих могъл отгук да вадя?
Аз виждам даже две: сред всичките врази

ти от най-малките най-много се пази;
избягнал не едно прежедие зловещо,
загива си човек от нищо-нещо.

КРАЙ

© Атанас Далчев, превод
© Александър Муратов, превод

Jean de La Fontaine

Сканиране, разпознаване и редакция: Ивет Костова, 2007

Публикация:

100 шедеври на баснята

Подбор Банчо Банов

Предговор и бележки © Банчо Банов

Превод © КОЛЕКТИВ

Издателство „Народна култура“, София, 1983 г.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3952>]